

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 9

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

11 ianuarie 2014

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
IV Informări		
INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE		
Curtea de Justiție a Uniunii Europene		
2014/C 9/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 377, 21.12.2013	1
V Anunțuri		
PROCEDURI JURISDICȚIONALE		
Curtea de Justiție		
2014/C 9/02	Cauza C-4/11: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Germania) — Bundesrepublik Deutschland/Kaveh Puid [Azil — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 4 — Regulamentul (CE) nr. 343/2003 — Articolul 3 alineatele (1) și (2) — Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Articolele 6-12 — Criterii de determinare a statului membru responsabil — Articolul 13 — Clauză reziduală]	2
2014/C 9/03	Cauza C-322/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — K (Trimitere preliminară — Articolele 63 TFUE și 65 TFUE — Libera circulație a capitalurilor — Legislație fiscală a unui stat membru care refuză deductibilitatea pierderii aferente vânzării unui bun imobil situat în alt stat membru din profitul provenit din cesiunea de valori mobiliare în statul membru de impunere)	3

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2014/C 9/04	Cauze conexate C-514/11 P și C-605/11 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 14 noiembrie 2013 — Liga para a Protecção da Natureza (LPN), Republica Finlanda/Comisia Europeană [Recurs — Acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Informații privind mediul — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Articolul 6 alineatul (1) — Documente aferente unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în faza precontencioasă — Respingerea cererii de acces — Obligație de efectuare a unei examinări concrete și individuale a cuprinsului documentelor vizate în cererea de acces — Interes public superior]	3
2014/C 9/05	Cauza C-518/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos) — UPC Nederland BV/Gemeente Hilversum (Rețele și servicii de comunicații electronice — Directivele 97/66/CE, 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE — Domeniu de aplicare ratione materiae — Furnizarea unui pachet de bază de programe de radio și de televiziune accesibil prin cablu — Cesionarea de către o comună a rețelei sale de cablu unei întreprinderi private — Clauză contractuală care privește tariful — Competențele autorităților naționale de reglementare — Principiul cooperării loiale)	4
2014/C 9/06	Cauza C-638/11 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 14 noiembrie 2013 — Consiliul Uniunii Europene/Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Comisia Europeană [Recurs — Dumping — Importuri de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 3 alineatul (7) — Noțiunea „alți factori”]	5
2014/C 9/07	Cauza C-60/12: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrchní soud v Praze — Republica Cehă) — Procedură privind executarea unei sancțiuni financiare emise împotriva lui Marián Baláz (Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia cadru 2005/214/JAI — Aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare — „Instanță judecătorească cu competență specială în materie penală” — „Unabhängiger Verwaltungssenat” din dreptul austriac — Natura și întinderea controlului exercitat de instanța din statul membru executant)	5
2014/C 9/08	Cauza C-72/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider/Land Rheinland-Pfalz („Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor asupra mediului — Convenția de la Aarhus — Directiva 2003/35/CE — Dreptul la o cale de atac împotriva unei decizii de autorizare — Aplicarea în timp — Procedură de autorizare inițiată anterior datei de expirare a termenului de transpunere a Directivei 2003/35/CE — Decizie adoptată ulterior acestei date — Condiții de admisibilitate a căii de atac — Încălcarea unui drept — Natura viciului de procedură susceptibil de a fi invocat — Întinderea controlului”)	6
2014/C 9/09	Cauza C-90/12: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 7 noiembrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transport aerian — Acorduri referitoare la servicii aeriene între statele membre et și țările terțe — Obligația statelor membre de a asigura distribuirea drepturilor de trafic între transportatorii aerieni din Uniunea Europeană eligibili pe baza unei proceduri nediscriminatorii și transparente și de a notifica imediat Comisia cu privire la procedura menționată)	7
2014/C 9/10	Cauza C-187/12-C-189/12: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato — Italia) — SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA/AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali [Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 320/2006 — Regulamentul (CE) nr. 968/2006 — Agricultură — Regim temporar de restructurare a industriei zahărului — Condiții pentru acordarea ajutorului de restructurare — Noțiunile „instalații de producție” și „dezafectare integrală”]	7

2014/C 9/11	Cauzele conexe C-199/12 — C-201/12: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State — Țările de Jos) — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/X (C-199/12), Y (C-200/12), Z/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12) [„Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară — Articolul 10 alineatul (1) litera (d) — Apartenență la un anumit grup social — Orientare sexuală — Motivul persecuției — Articolul 9 alineatul (1) — Noțiunea «acte de persecuție» — Temere fondată de a fi persecutat ca urmare a apartenenței la un anumit grup social — Acte suficient de grave pentru a justifica o astfel de temere — Legislație care incriminează actele de homosexualitate — Articolul 4 — Evaluare individuală a faptelor și a circumstanțelor”]	8
2014/C 9/12	Cauza C-221/12: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State van België — Belgia) — Belgacom NV/Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE) (Trimitere preliminară — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Principiile egalității de tratament și nediscriminării — Obligația de transparență — Domeniul de aplicare — Convenție încheiată între entități publice dintr-un stat membru și o întreprindere din acest stat membru — Cesionarea de către aceste entități a activității lor de furnizare de servicii de televiziune, precum și, pentru o durată determinată, a dreptului exclusiv de utilizare a rețelelor lor de cablu unei întreprinderi din statul membru respectiv — Posibilitatea unui operator economic din același stat membru de a invoca articolele 49 TFUE și 56 TFUE în fața instanțelor din acest stat membru — Lipsa unei cereri de ofertă — Justificare — Existența unei convenții anterioare — Tranzacție destinată să pună capăt unui litigiu privind interpretarea acestei convenții — Risc de depreciere a activității cesionate)	9
2014/C 9/13	Cauza C-225/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State — Țările de Jos) — C. Demir/Staatssecretaris van Justitie („Trimitere preliminară — Acordul de asociere CEE Turcia — Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Clauze de standstill — Noțiunea «situație legală în ceea ce privește șederea»)	9
2014/C 9/14	Cauze conexe C-249/12 și C-250/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Inalta Curte de Casație și Justiție — România) — Corina-Hrisi Tulică/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Călin Ion Plavoșin/Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12) („Fiscalitate — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolele 73 și 78 — Tranzacții imobiliare efectuate de persoane fizice — Calificarea acestor tranzacții drept operațiuni impozabile — Determinarea TVA ului datorat atunci când părțile nu au prevăzut nimic cu privire la acesta cu ocazia încheierii contractului — Existența sau inexistența unei posibilități a furnizorului de a recupera TVA ul de la dobânditor — Consecințe”)	10
2014/C 9/15	Cauza C-313/12: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Italia) — Giuseppa Romeo/Regione Siciliana [„Procedură administrativă națională — Situație pur internă — Acte administrative — Obligația de motivare — Posibilitatea de a suplini lipsa motivării în cursul unei proceduri jurisdicționale îndreptate împotriva unui act administrativ — Interpretarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Necompetența Curții”]	11
2014/C 9/16	Cauza C-383/12 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 14 noiembrie 2013 — Environmental Manufacturing LLP/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Société Elmar Wolf [„Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Marcă figurativă care reprezintă un cap de lup — Opoziție formulată de titularul mărcilor figurative internaționale și naționale care cuprind elementele verbale «WOLF Jardin» și «Outils WOLF» — Motive relative de refuz — Atingere adusă caracterului distinctiv al mărcii anterioare — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (5) — Schimbarea comportamentului economic al consumatorului mediu — Sarcina probei”]	11

2014/C 9/17	Cauza C-388/12: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italia) — Comune di Ancona/Regione Marche [Fonduri structurale — Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) — Participare financiară a unui fond structural — Criterii de eligibilitate a cheltuielilor — Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 — Articolul 30 alineatul (4) — Principiul perenității operațiunii — Noțiunea „modificare importantă” a unei operațiuni — Atribuirea unui contract de concesiune fără publicitate și fără o procedură concurențială prealabile]	12
2014/C 9/18	Cauza C-442/12: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Jan Sneller/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij [Asigurare de protecție juridică — Directiva 87/344/CEE — Articolul 4 alineatul (1) — Libera alegere a avocatului de către asigurat — Clauză cuprinsă în condițiile generale aplicabile contractului, prin care se garantează acordarea de asistență juridică în procedurile judiciare și administrative de către unul dintre salariații asiguratorului — Cheltuieli aferente asistenței juridice acordate de un consilier juridic extern rambursate doar în cazul necesității, apreciată de asigurator, de a încredința cauza unui consilier juridic extern]	13
2014/C 9/19	Cauza C-473/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour constitutionnelle — Belgia) — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)/Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte [Prelucrarea datelor cu caracter personal — Directiva 95/46/CE — Articolele 10 și 11 — Obligația de informare — Articolul 13 alineatul (1) literele (d) și (g) — Excepții — Domeniul de aplicare al excepțiilor — Detectivi particulari care acționează pentru organismul de control al unei profesii reglementate — Directiva 2002/58/CE — Articolul 15 alineatul (1)]	13
2014/C 9/20	Cauza C-478/12: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Feldkirch — Austria) — Armin Maletic, Marianne Maletic/lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH [Competența judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 16 alineatul (1) — Contract de călătorie încheiat între un consumator cu domiciliul într-un stat membru și o agenție de turism stabilită în alt stat membru — Prestator de servicii utilizat de agenția de turism stabilit în statul membru în care se află domiciliul consumatorului — Dreptul consumatorului de a formula o acțiune împotriva ambelor întreprinderi la instanța de la locul domiciliului său]	14
2014/C 9/21	Cauza C-522/12: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht — Germania) — Tevfik Isbir/DB Services GmbH (Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Detașarea lucrătorilor — Directiva 96/71/CE — Salariul minim — Sume forfetare și contribuția angajatorului la un plan de economii multianual în favoarea salariaților)	14
2014/C 9/22	Cauza C-547/12: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 7 noiembrie 2013 — Republica Elenă/Comisia Europeană (Recurs — FEOGA — Secțiunea „Garantare” — Închiderea conturilor agențiilor de plăți din anumite state membre în ceea ce privește cheltuielile finanțate de Fond — Sume recuperabile de la Republica Elenă ca urmare a nerecuperării în termenele prevăzute — Denaturarea elementelor de probă)	15
2014/C 9/23	Cauza C-560/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 noiembrie 2013 — Wam Industriale SpA/Comisia Europeană (Recurs — Ajutoare de stat — Stabilirea unei întreprinderi în anumite state terțe — Împrumuturi cu dobândă redusă — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate parțial incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Decizie luată ca urmare a anulării de către Tribunal a deciziei inițiale privind aceeași procedură — Executarea unei hotărâri a Tribunalului)	15

2014/C 9/24	Cauza C-587/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 noiembrie 2013 — Republica Italiană/Comisia Europeană (Recurs — Ajutoare de stat — Stabilirea unei întreprinderi în anumite state terțe — Împrumuturi cu dobândă redusă — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate parțial incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Decizie luată ca urmare a anulării de către Tribunal a deciziei inițiale privind aceeași procedură — Executarea unei hotărâri a Tribunalului)	16
2014/C 9/25	Cauza C-23/13: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 noiembrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Articolele 3 și 4)	16
2014/C 9/26	Cauza C-527/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 7 de octombrie de 2013 — Lourdes Cachaldora Fernandez/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	17
2014/C 9/27	Cauza C-537/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismoas (Lituania) la 14 octombrie 2013 — Birutė Šiba/Arūnas Devėnas	17
2014/C 9/28	Cauza C-538/13: Cerere de decizie preliminară introdusă Lietuvos Aukščiausiasis Teismoas (Lituania) la 14 octombrie 2013 — eVigilo Ltd prieš Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentąs prie Vidaus reikalų ministerijos	18
2014/C 9/29	Cauza C-539/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Regatul Unit) la 14 octombrie 2013 — Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd/Sigma Pharmaceuticals PLC	19
2014/C 9/30	Cauza C-541/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 16 octombrie 2013 — Douane Advies Bureau Rietveld/Hauptzollamt Hannover	20
2014/C 9/31	Cauza C-554/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 28 octombrie 2013 — Z. Zh., cealaltă parte: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie & Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, cealaltă parte: I. O.	20
2014/C 9/32	Cauza C-562/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Bruxelles (Belgia) la 31 octombrie 2013 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve/Moussa Abdida	20
2014/C 9/33	Cauza C-564/13 P: Recurs introdus la 31 octombrie 2013 de Planet A.E., Anonymi Etaireia Parochis Symvoulefitikon Ypiresion împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 9 septembrie 2013 în cauza T-489/12, Planet/Comisia	21

Tribunalul

2014/C 9/34	Cauza T-377/10: Hotărârea Tribunalului din 18 noiembrie 2013 — Preparados Alimenticios/OAPI — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Jambo Afrika — Mărci comunitare figurative anterioare JUMBO, JUMBO CUBE, JUMBO MARINADE, JUMBO NOKKOS, JUMBO ROF, JUMBO CHORBA MOUTON-MUTTON, JUMBO Aroma All purpose seasoning Condiment — Mărci naționale figurative anterioare JUMBO — Marca verbală anterioară neînregistrată JUMBO — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] ...	22
-------------	---	----

2014/C 9/35	Cauza T-313/11: Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2013 — Heede/OAPI (Matrix-Energetics) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Matrix Energetics — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Public relevant — Data la care se apreciază caracterul descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 22	22
2014/C 9/36	Cauza T-337/12: Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2013 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI/OAPI — Wenf International Advisers (Tire-bouchon) [„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un tirbușon — Desen sau model industrial național anterior — Motiv de nulitate — Lipsa caracterului individual — Lipsa unei impresii globale diferite — Utilizator avizat — Gradul de libertate a autorului — Articolele 4 și 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”] 22	22
2014/C 9/37	Cauza T-443/12: Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2013 — Equinix (Germania)/OAPI — Acotel (ancotel.) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative ancotel. — Marca comunitară figurativă anterioară ACOTEL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 23	23
2014/C 9/38	Cauza T-524/12: Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2013 — Recaro/OAPI — Certino Mode (RECARO) [„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară verbală RECARO — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 15 alineatul (15) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Natura utilizării mărcii — Admisibilitatea unor noi elemente de probă — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”] 23	23
2014/C 9/39	Cauza T-248/13: Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2013 — FK/Comisia 24	24
2014/C 9/40	Cauza T-534/13: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2013 — Panrico/OAPI — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS) 24	24
2014/C 9/41	Cauza T-557/13: Acțiune introdusă la 24 octombrie 2013 — Republica Federală Germania/Comisia Europeană 25	25
2014/C 9/42	Cauza T-562/13: Acțiune introdusă la 24 octombrie 2013 — ISOTIS/Comisia 26	26
2014/C 9/43	Cauza T-584/13: Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2013 — BASF Agro și alții/Comisia 27	27

Tribunalul Funcției Publice

2014/C 9/44	Cauza F-82/11: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 1 octombrie 2013 — Loukakis și alții/Parlamentul European (Funcție publică — Comitetul pentru personal al Parlamentului European — Alegeri — Neregularități în procesul electoral) 28	28
2014/C 9/45	Cauza F-59/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 17 octombrie 2013 — BF/Curtea de Conturi a Uniunii Europene (Funcție publică — Numire — Ocuparea unui post de director — Anunț pentru ocuparea unui post vacant — Act care lezează — Lipsă — Inadmisibilitate) 28	28
2014/C 9/46	Cauza F-97/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 octombrie 2013 — Thomé/Comisia (Funcție publică — Concurs general — Aviz de concurs EPSO/AD/177/10 — Decizie de a nu recruta un laureat — Criterii de admisibilitate — Diplomă universitară) 28	28

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE*(2014/C 9/01)*

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 377, 21.12.2013

Publicații anterioare

JO C 367, 14.12.2013

JO C 359, 7.12.2013

JO C 352, 30.11.2013

JO C 344, 23.11.2013

JO C 336, 16.11.2013

JO C 325, 9.11.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Germania) — Bundesrepublik Deutschland/Kaveh Puid

(Cauza C-4/11) ⁽¹⁾

[Azil — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 4 — Regulamentul (CE) nr. 343/2003 — Articolul 3 alineatele (1) și (2) — Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Articolele 6-12 — Criterii de determinare a statului membru responsabil — Articolul 13 — Clauză reziduală]

(2014/C 9/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bundesrepublik Deutschland

Pârât: Kaveh Puid

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolului 3 alineatul (2) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56) — Obligația unui stat

membru de a-și asuma responsabilitatea pentru examinarea unei cereri de azil în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003 în cazul riscului de încălcare a drepturilor fundamentale ale solicitantului și/sau de neaplicare a standardelor minime impuse de Directivele 2003/9/CE și 2005/85/CE de către statul membru responsabil de examinarea cererii în temeiul criteriilor stabilite de regulamentul menționat

Dispozitivul

Atunci când statele membre nu pot ignora faptul că deficiențele sistemice ale procedurii de azil și ale condițiilor de primire a solicitanților de azil în statul membru desemnat inițial drept responsabil în temeiul criteriilor prevăzute în capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe constituie motive serioase și întemeiate să se creadă că solicitantul de azil în cauză va fi expus unui risc real de a fi supus unor tratamente inumane sau degradante în sensul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice, statul membru care procedează la determinarea statului membru responsabil este ținut să nu transfere solicitantul de azil către statul membru desemnat inițial drept responsabil și, sub rezerva exercitării facultății de a examina el însuși cererea, să continue examinarea criteriilor din capitolul menționat pentru a stabili dacă vreunul dintre aceste criterii sau, în lipsa lor, articolul 13 din același regulament permite identificarea unui alt stat membru drept responsabil.

În schimb, într-o astfel de situație, imposibilitatea transferului unui solicitant de azil către statul membru desemnat inițial drept responsabil nu implică, în sine, că statul membru care procedează la determinarea statului membru responsabil este ținut să examineze el însuși cererea de azil în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 343/2003.

(¹) JO C 95, 26.3.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — K

(Cauza C-322/11) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolele 63 TFUE și 65 TFUE — Libera circulație a capitalurilor — Legislație fiscală a unui stat membru care refuză deductibilitatea pierderii aferente vânzării unui bun imobil situat în alt stat membru din profitul provenit din cesiunea de valori mobiliare în statul membru de impunere)

(2014/C 9/03)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Parte în procedura principală

Reclamant: K

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Korkein hallinto-oikeus — Interpretarea articolelor 63 și 65 TFUE — Libera circulație a capitalurilor — Legislație fiscală națională care nu permite unei persoane supuse integral la plata impozitului să deducă pierderea aferentă vânzării unui bun imobil situat în alt stat membru din profitul provenit din cesiunea valorilor mobiliare în statul membru de impunere

Dispozitivul

Articolele 63 TFUE și 65 TFUE nu se opun unei reglementări fiscale a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care nu permite unui contribuabil care are reședința în acest stat membru și care este supus integral la plata impozitului pe venit în statul membru respectiv să deducă pierderile rezultate din înstrăinarea unui imobil situat într-un alt stat membru din veniturile din bunuri mobile impozabile în primul stat membru, deși acest lucru ar fi fost posibil, în anumite condiții, dacă imobilul ar fi fost situat în primul stat membru.

⁽¹⁾ JO C 252, 27.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 14 noiembrie 2013 — Liga para a Protecção da Natureza (LPN), Republica Finlanda/Comisia Europeană

(Cauze conexe C-514/11 P și C-605/11 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit — Informații privind mediul — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Articolul 6 alineatul (1) — Documente aferente unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în faza precontencioasă — Respingerea cererii de acces — Obligație de efectuare a unei examinări concrete și individuale a cuprinsului documentelor vizate în cererea de acces — Interes public superior]

(2014/C 9/04)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamante: Liga para a Protecção da Natureza (LPN) (reprezentanți: P. Vinagre, Silva și L. Rossi, avocați), Republica Finlanda (reprezentanți: J. Heliskoski, M. Pere și M. J. Leppo, agenți),

Cealaltă parte din procedură: Republica Estonia (reprezentant: M. Linntam, agent),

Interveniente în susținerea reclamantelor: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira și D. Recchia, agenți), Regatul Danemarcei (reprezentanți: V. Pasternak Jørgensen și C. Thorning, agenți), Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk și C. Meyer-Seitz, agenți)

Intervenientă în susținerea celeilaltei părți în proces: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și A. Wiedmann, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 9 septembrie 2011, LPN/Comisia (T-29/08), prin care Tribunalul a respins acțiunea formulată de LPN în partea care privește anumite documente și anumite fragmente ale unor documente la care, prin decizia SG.E.3/MIB/psi D(2008) 8639 a Comisiei din 24 octombrie 2008, accesul Liga para a Protecção da Natureza (LPN) a fost refuzat

Dispozitivul

1. Respinge recursurile.

2. *Obligă Liga para a Protecção da Natureza și Republica Finlanda la plata cheltuielilor de judecată în mod egal.*
3. *Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 58, 25.2.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos) — UPC Nederland BV/Gemeente Hilversum

(Cauza C-518/11) (¹)

(Rețele și servicii de comunicații electronice — Directivele 97/66/CE, 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE — Domeniu de aplicare ratione materiae — Furnizarea unui pachet de bază de programe de radio și de televiziune accesibil prin cablu — Cesionarea de către o comună a rețelei sale de cablu unei întreprinderi private — Clauză contractuală care privește tariful — Competențele autorităților naționale de reglementare — Principiul cooperării loiale)

(2014/C 9/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UPC Nederland BV

Pârât: Gemeente Hilversum

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Gerechtshof te Amsterdam — Interpretarea articolului 8 alineatul (4) din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora („Directiva privind accesul”) (JO L 108, p. 7, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 169), a Directivei 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice („Directiva-cadru”) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195), precum și a Directivei 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații („Directiva privind serviciul universal”) (JO L 108, p. 51,

Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213) — Furnizarea unui ansamblu de programe de radio și de televiziune liber accesibile prin cablu — Comună care și-a cedat întreprinderea de cablu — Limitarea prețurilor cu amănuntul — Norme de concurență — Aplicare de către instanțele naționale

Dispozitivul

1. Articolul 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) trebuie interpretat în sensul că un serviciu care constă în furnizarea unui pachet de bază de programe de radio și de televiziune accesibil prin cablu și a cărui facturare include costurile de transmisie, precum și remunerarea organismelor de radioteleviziune și redevențele plătite societăților de gestiune colectivă a drepturilor de autor pentru difuzarea conținutului operelor intră în sfera noțiunii „serviciu de comunicații electronice” și, prin urmare, în domeniul de aplicare material atât al acestei directive, cât și al Directivei 97/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor, al Directivei 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul), al Directivei 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) și al Directivei 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal), care constituie noul cadru de reglementare aplicabil serviciilor de comunicații electronice, în măsura în care acest serviciu include în principal transmiterea conținuturilor televizuale prin rețeaua de teledistribuție prin cablu până la terminalul de recepție al consumatorului final.
2. Aceste directive trebuie interpretate în sensul că, de la expirarea termenului lor de transpunere, nu permit ca o entitate precum cea în discuție în litigiul principal, care nu are calitate de autoritate națională de reglementare, să intervină în mod direct în tarifele aplicate consumatorului final pentru furnizarea unui pachet de bază de programe de radio și de televiziune accesibil prin cablu.
3. Aceleași directive trebuie interpretate în sensul că nu permit, în împrejurări precum cele din litigiul principal și având în vedere principiul cooperării loiale, ca o entitate care nu are calitatea de autoritate națională de reglementare să se prevaleze, în raport cu un furnizor de pachete de bază de programe de radio și de televiziune accesibile prin cablu, de o clauză cuprinsă într-un contract încheiat anterior adoptării noului cadru de reglementare aplicabil serviciilor de comunicații electronice și care limitează libertatea tarifară a acestui furnizor.

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 14 noiembrie 2013
— Consiliul Uniunii Europene/Gul Ahmed Textile Mills
Ltd, Comisia Europeană**

(Cauza C-638/11 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Dumping — Importuri de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 3 alineatul (7) — Noțiunea „alți factori”*]

(2014/C 9/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent și G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (reprezentant: L. Ruessmann, avocat), Comisia Europeană (reprezentanți: A. Stobiecka-Kuik, agent, asistat de E. McGovern, Barrister)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 27 septembrie 2011, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04), prin care se anulează, în ceea ce privește Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Regulamentul (CE) nr. 397/2004 al Consiliului din 2 martie 2004 de instituire a unui drept anti-dumping definitiv la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan (JO L 66, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 108) — Încălcarea articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223) — Stabilirea existenței unui prejudiciu — Stabilirea unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul cauzat — Factori care trebuie luați în considerare.

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 27 septembrie 2011, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04).
2. Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 65, 3.3.2012.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 noiembrie 2013
(cerere de decizie preliminară formulată de Vrchní soud v Praze — Republica Cehă) — Procedură privind executarea unei sancțiuni financiare emise împotriva lui Marián Baláz**

(Cauza C-60/12) ⁽¹⁾

(Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia cadru 2005/214/JAI — Aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare — „Instanță judecătorească cu competență specială în materie penală” — „Unabhängiger Verwaltungssenat” din dreptul austriac — Natura și întinderea controlului exercitat de instanța din statul membru executant)

(2014/C 9/07)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Vrchní soud v Praze

Partea din procedura principală

Marián Baláz

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Vrchní soud v Praze — Interpretarea articolului 1 litera (a) punctul (iii) din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare (JO L 76, p. 16, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 150) — Noțiunea de instanță judecătorească competentă în materie penală — „Unabhängiger Verwaltungssenat” în dreptul austriac — Noțiunea „posibilitatea judecării cauzei sale” de către o instanță judecătorească în sensul articolului 1 litera (a) punctul (iii) din decizia cadru — Conținut

Dispozitivul

1. Noțiunea „instanță judecătorească cu competență specială în materie penală”, prevăzută la articolul 1 litera (a) punctul (iii) din Decizia cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, constituie o noțiune autonomă a dreptului Uniunii și trebuie interpretată în sensul că intră în sfera acestei noțiuni orice instanță judecătorească ce aplică o procedură care întrunește caracteristicile esențiale ale unei proceduri penale. Unabhängiger Verwaltungssenat in den Ländern (Austria) îndeplinește aceste criterii și trebuie considerat, în consecință, ca încadrându-se în sfera noțiunii menționate.

2. Articolul 1 litera (a) punctul (iii) din Decizia cadru 2005/214, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, trebuie interpretat în sensul că se impune să se considere că o persoană a avut posibilitatea judecării cauzei sale de către o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală în ipoteza în care, înainte de introducerea căii de atac, a fost ținută să respecte o procedură administrativă precontencioasă. O astfel de instanță judecătorească trebuie să aibă competență deplină pentru a examina cauza atât sub aspectul aprecierii în drept, cât și al împrejurărilor de fapt.

(¹) JO C 109, 14.4.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider/Land Rheinland-Pfalz

(Cauza C-72/12) (¹)

(„Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor asupra mediului — Convenția de la Aarhus — Directiva 2003/35/CE — Dreptul la o cale de atac împotriva unei decizii de autorizare — Aplicarea în timp — Procedură de autorizare inițiată anterior datei de expirare a termenului de transpunere a Directivei 2003/35/CE — Decizie adoptată ulterior acestei date — Condiții de admisibilitate a căii de atac — Încălcarea unui drept — Natura viciului de procedură susceptibil de a fi invocat — Întinderea controlului”)

(2014/C 9/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider

Pârât: Land Rheinland-Pfalz

cu participarea: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesverwaltungsgericht Leipzig — Interpretarea articolului 6 din Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8), precum și a articolului 10a din Directiva 85/337/CEE Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 01, p. 174), astfel cum a fost modificat prin Directiva 2003/35/CE — Construirea de bazine de colectare a apelor fluviale — Dreptul la o cale de atac împotriva deciziei de autorizare — Aplicare în timp — Situația în care procedura de autorizare a fost inițiată înainte de data expirării termenului de transpunere a Directivei 2003/35/CE, dar decizia a fost adoptată după această dată

Dispozitivul

1. Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție, care a adăugat articolul 10a la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, întrucât prevede că trebuia să fie transpusă cel târziu la 25 iunie 2005, trebuie interpretată în sensul că dispozițiile de drept intern adoptate în vederea transpunerii articolului menționat ar trebui să se aplice și procedurilor administrative de autorizare inițiate anterior datei de 25 iunie 2005, din moment ce au condus la eliberarea unei autorizații ulterior acestei date.
2. Articolul 10a din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, trebuie interpretat în sensul că se opune ca statele membre să limiteze aplicabilitatea dispozițiilor de transpunere a acestui articol la cazul în care este contestată legalitatea unei decizii întrucât a fost omisă evaluarea de mediu, fără a o extinde la cel în care a fost realizată o asemenea evaluare, însă prezintă neregularități.
3. Articolul 10a litera (b) din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei jurisprudențe naționale care nu recunoaște încălcarea unui drept în sensul acestui articol dacă se stabilește că se poate presupune, în funcție de împrejurările cauzei, că decizia contestată nu ar fi fost diferită fără viciul de procedură invocat de autorul cererii. Această interpretare nu poate fi totuși valabilă decât cu condiția ca instanța judiciară sau organismul sesizate cu calea de atac să nu facă nicidecum ca sarcina probei în această privință să apese asupra autorului cererii și să se pronunțe în considerarea, eventual, a elementelor de probă

furnizate de inițiatorul proiectului sau de autoritățile competente și, mai general, a ansamblului actelor dosarului dedus judecării, ținând seama mai ales de nivelul de gravitate al viciului invocat și verificând în special, în acest temei, dacă acesta a lipsit publicul interesat de una dintre garanțiile instituite, în conformitate cu obiectivele Directivei 85/337, pentru a i permite să aibă acces la informație și să fie abilitat să participe la luarea deciziei.

(¹) JO C 133, 5.5.2012.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 7 noiembrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-90/12) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transport aerian — Acorduri referitoare la servicii aeriene între statele membre et și țările terțe — Obligația statelor membre de a asigura distribuția drepturilor de trafic între transportatorii aerieni din Uniunea Europeană eligibili pe baza unei proceduri nediscriminatorii și transparente și de a notifica imediat Comisia cu privire la procedura menționată)

(2014/C 9/09)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Simonsson și M. Owsiany-Hornung, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna și M. Szpunar, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 5 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 847/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind negocierea și punerea în aplicare a acordurilor de reglementare a serviciilor aeriene dintre statele membre și țările terțe (JO L 157, p. 7, Ediție specială, 07/vol. 14, p. 36) — Obligația statelor membre de a asigura distribuția drepturilor de trafic între transportatorii aerieni comunitari eligibili pe baza unei proceduri nediscriminatorii și transparente și de a notifica imediat Comisia cu privire la procedura menționată

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea măsurilor necesare pentru a se conforma articolelor 5 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 847/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind negocierea și punerea în aplicare a acordurilor de reglementare a serviciilor aeriene dintre statele membre și țările terțe, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor articole.

2. Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 126, 28.4.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato — Italia) — SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA/AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

(Cauza C-187/12-C-189/12) (¹)

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 320/2006 — Regulamentul (CE) nr. 968/2006 — Agricultură — Regim temporar de restructurare a industriei zahărului — Condiții pentru acordarea ajutorului de restructurare — Noțiunile „instalații de producție” și „dezafectare integrală”]

(2014/C 9/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamante: SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA

Pârâte: AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Consiglio di Stato — Interpretarea articolelor 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 de instituire a unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 58, p. 42, Ediție specială, 03/vol. 70, p. 118), precum și a articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 968/2006 al Comisiei din 27 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 320/2006 (JO L 176, p. 32, Ediție specială, 03/vol. 73, p. 52) — Condiții pentru acordarea ajutorului integral — Noțiunile „instalații de producție” și „dezafectare integrală” — Posibilitate pentru uzinele de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină de a li se acorda ajutorul integral în ipoteza în care mențin instalații care nu sunt legate de fabricarea unor astfel de produse, dar sunt utilizate pentru alte produse

Dispoziitivul

1. Articolele 3 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 de instituire a unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune și articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 968/2006 al Comisiei din 27 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 320/2006 trebuie interpretate în sensul că, potrivit acestor articole, noțiunea „instalații de producție” cuprinde silozurile destinate stocării zahărului aparținând beneficiarului ajutorului, iar aceasta independent de faptul că silozurile sunt utilizate și în alte scopuri. Nu intră în sfera acestei noțiuni nici silozurile utilizate exclusiv pentru stocarea producției de zahăr supuse cotei, depozitată de alți producători sau achiziționată de la aceștia din urmă, nici cele utilizate doar pentru ambalarea sau împachetarea zahărului în vederea comercializării sale. Revine instanței naționale obligația de a efectua o astfel de apreciere, de la caz la caz, având în vedere caracteristicile tehnice sau utilizarea reală a silozurilor în cauză.
2. Examinarea celei de a treia și a celei de a patra întrebări adresate în cauza C-188/12, precum și a celei de a doua și a celei de a treia întrebări adresate în cauza C-189/12 nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolelor 3 și 4 din Regulamentul nr. 320/2006 și a articolului 4 din Regulamentul nr. 968/2006.

(¹) JO C 194, 30.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State — Țările de Jos) — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/X (C-199/12), Y (C-200/12), Z/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12)

(Cauzele conexe C-199/12 — C-201/12) (¹)

[„Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară — Articolul 10 alineatul (1) litera (d) — Apartenență la un anumit grup social — Orientare sexuală — Motivul persecuției — Articolul 9 alineatul (1) — Noțiunea «acte de persecuție» — Temere fondată de a fi persecutat ca urmare a apartenenței la un anumit grup social — Acte suficient de grave pentru a justifica o astfel de temere — Legislație care incriminează actele de homosexualitate — Articolul 4 — Evaluare individuală a faptelor și a circumstanțelor”]

(2014/C 9/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Z

Pârâți: X (C-199/12), Y (C-200/12), Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12)

Cu participarea: Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (C199/12 — C-201/12)

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Raad van State — Interpretarea articolului 9 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (c) și a articolului 10 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52) — Acordarea statutului de refugiat — Condiții — Motivele persecuției — Homosexualitate — Noțiunea de grup social specific — Legislația țării de origine care prevede pedeapsa închisorii de minimum 10 ani în cazul unor relații homosexuale

Dispoziitivul

1. Articolul 10 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate trebuie interpretat în sensul că existența unei legislații penale precum cele în discuție în fiecare dintre cauzele principale, care vizează în mod specific persoanele homosexuale, permite să se constate că aceste persoane trebuie considerate ca formând un anumit grup social.
2. Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2004/83 coroborat cu articolul 9 alineatul (2) litera (c) din aceasta trebuie interpretat în sensul că simpla incriminare a actelor de homosexualitate nu constituie, în sine, un act de persecuție. În schimb, o pedeapsă privativă de libertate prin care sunt sancționate acte de homosexualitate și care este aplicată în mod efectiv în țara de origine care a adoptat o astfel de legislație trebuie considerată o sancțiune disproporționată sau discriminatorie și constituie, așadar, un act de persecuție.
3. Articolul 10 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2004/83 coroborat cu articolul 2 litera (c) din aceasta trebuie interpretat în sensul că numai actele de homosexualitate considerate delictive în conformitate cu legislația internă a statelor membre sunt excluse din domeniul său de aplicare. La momentul evaluării unei cereri având ca obiect obținerea statutului de refugiat, autoritățile competente nu pot pretinde în mod rezonabil solicitantului de azil ca, pentru a evita riscul de persecuție, să își ascundă homosexualitatea în țara sa de origine sau să se arate rezervat în exprimarea orientării sale sexuale.

(¹) JO C 217, 21.7.2012.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State van België — Belgia) — Belgacom NV/Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

(Cauza C-221/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Principiile egalității de tratament și nediscriminării — Obligația de transparență — Domeniu de aplicare — Convenție încheiată între entități publice dintr-un stat membru și o întreprindere din acest stat membru — Cesionarea de către aceste entități a activității lor de furnizare de servicii de televiziune, precum și, pentru o durată determinată, a dreptului exclusiv de utilizare a rețelelor lor de cablu unei întreprinderi din statul membru respectiv — Posibilitatea unui operator economic din același stat membru de a invoca articolele 49 TFUE și 56 TFUE în fața instanțelor din acest stat membru — Lipsa unei cereri de ofertă — Justificare — Existența unei convenții anterioare — Tranzacție destinată să pună capăt unui litigiu privind interpretarea acestei convenții — Risc de depreciere a activității cesionate)

(2014/C 9/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State van

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Belgacom NV

Pârâte: Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Raad van State van België — Interpretarea articolelor 49 TFUE și 56 TFUE — Domeniu de aplicare — Principiul transparenței — Convenție încheiată între o entitate publică și o întreprindere din același stat membru, privind cedarea anumitor drepturi ale acestei entități publice către întreprinderea în cauză, fără publicitate sau cerere de ofertă adresată altor întreprinderi.

Dispozitivul

1. Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că un operator economic dintr-un stat membru poate invoca în fața instanțelor din acest stat membru încălcarea obligației de transparență ce rezultă din aceste articole, care ar fi fost săvârșită în cadrul încheierii unei convenții prin care una sau mai multe

entități publice din statul membru în cauză fie au atribuit unui operator economic din același stat membru o concesiune de servicii care prezintă un interes transfrontalier cert, fie au acordat unui operator economic dreptul exclusiv de desfășurare a unei activități economice care prezintă un astfel de interes.

2. Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că:

- voința de a nu încălca anumite drepturi pe care, printr-o convenție preexistentă, entități publice le-au acordat unui operator economic cu privire la utilizarea rețelelor de cablu care le aparțin nu poate justifica să se dea acestei convenții o extindere contrară dreptului Uniunii sub forma unei atribuirii directe a unei concesiuni de servicii sau a unui drept exclusiv de a desfășura o activitate care prezintă un interes transfrontalier cert, chiar dacă aceasta ar fi în vederea soluționării unui litigiu intervenit între părțile în cauză, din motive total independente de voința lor, cu privire la conținutul acestei convenții;
- motive de natură economică, precum voința de a evita deprecierea unei activități economice, nu constituie motive imperative de interes general de natură să justifice atribuirea directă a unei concesiuni de servicii privind această activitate sau a unui drept exclusiv de a desfășura activitatea respectivă și care prezintă un interes transfrontalier cert, prin derogare de la principiile egalității de tratament și nediscriminării consacrate de articolele menționate.

⁽¹⁾ JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State — Țările de Jos) — C. Demir/Staatssecretaris van Justitie

(Cauza C-225/12) ⁽¹⁾

(„Trimitere preliminară — Acordul de asociere CEE Turcia — Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Clauze de standstill — Noțiunea «situație legală în ceea ce privește șederea»”)

(2014/C 9/13)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamant: C. Demir

Pârât: Staatssecretaris van Justitie

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Raad van State — Țările de Jos — Interpretarea articolului 13 din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere încheiat între CEE și Turcia — Interdicție pentru statele membre de a introduce noi restricții privind accesul pe piața muncii al lucrătorilor turci care se află pe teritoriul acestora în mod legal în ceea ce privește șederea și încadrarea în muncă — Legislație națională care prevede o condiție de fond și/sau de procedură în materie de primă admisie pe teritoriul național a resortisanților turci — Cerință de a fi în posesia unei autorizații de ședere provizorii înainte de a intra în Țările de Jos și de a solicita un permis de ședere — Punctul 85 din Hotărârea Curții pronunțată în cauzele conexate C 317/01 (Abatay) și C 369/01 (Sahin) (Rec. 2003, p. I 12301)

Dispozitivul

1. Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere înființat prin Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, care a fost semnat la 12 septembrie 1963 la Ankara de Republica Turcia, pe de o parte, precum și de statele membre ale CEE și de Comunitate, pe de altă parte, și care a fost încheiat, aprobat și confirmat în numele acesteia din urmă prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963, trebuie interpretat în sensul că, atunci când o măsură a unui stat membru gazdă urmărește să definească criteriile de legalitate a situației resortisanților turci, prin adoptarea sau prin modificarea condițiilor de fond și/sau de procedură în materie de intrare, de ședere și, dacă este cazul, de încadrare în muncă pe teritoriul său a acestor resortisanți și atunci când aceste condiții constituie o nouă restricție în calea exercitării liberei circulații a lucrătorilor turci, în sensul clauzei de standstill prevăzute la acest articol, simplul fapt că măsura are drept obiectiv să prevină, înaintea de introducerea unei cereri de eliberare a unui permis de ședere, intrarea și șederea ilegale nu permite să se excludă aplicarea acestei clauze.
2. Articolul 13 din Decizia nr. 1/80 trebuie interpretat în sensul că nu constituie o „situație legală în ceea ce privește șederea” deținerea unui permis de ședere temporară care nu este valabil decât până la adoptarea unei decizii definitive cu privire la dreptul de ședere.

(¹) JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Inalta Curte de Casație și Justiție — România) — Corina-Hrisi Tulică/Agencia Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Călin Ion Plavoșin/Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

(Cauze conexate C-249/12 și C-250/12) (¹)

(„Fiscalitate — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolele 73 și 78 — Tranzacții imobiliare efectuate de persoane fizice — Calificarea acestor tranzacții drept operațiuni impozabile — Determinarea TVA ului datorat atunci când părțile nu au prevăzut nimic cu privire la acesta cu ocazia încheierii contractului — Existența sau inexistența unei posibilități a furnizorului de a recupera TVA ul de la dobânditor — Consecințe”)

(2014/C 9/14)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Inalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din procedura principală

Reclamant: Corina-Hrisi Tulică (C-249/12), Călin Ion Plavoșin (C-250/12)

Pârâtă: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Înalta Curte de Casație și Justiție — Interpretarea articolelor 73 și 78 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Baza de impozitare — Operațiuni imobiliare efectuate de persoane fizice, care nu sunt supuse TVA-ului — Recalificarea operațiunilor menționate, de către autoritățile naționale, ca operațiuni impozabile — Determinarea bazei de impozitare, în lipsa unei mențiuni privind TVA ul cu ocazia încheierii contractului — Deducerea cuantumului TVA-ului din prețul contractului sau adăugarea acestuia la prețul global plătit de cumpărător

Dispozitivul

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în special articolele 73

și 78 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că, atunci când prețul unui bun a fost stabilit de părți fără nicio mențiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar furnizorul bunului respectiv este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată datorate pentru operațiunea supusă taxei, prețul convenit trebuie considerat, în cazul în care furnizorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobânditor taxa pe valoarea adăugată solicitată de administrația fiscală, ca incluzând deja taxa pe valoarea adăugată.

(¹) JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Italia) — Giuseppa Romeo/Regione Siciliana

(Cauza C-313/12) (¹)

[„Procedură administrativă națională — Situație pur internă — Acte administrative — Obligația de motivare — Posibilitatea de a suplini lipsa motivării în cursul unei proceduri jurisdicționale îndreptate împotriva unui act administrativ — Interpretarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Necompetența Curții”]

(2014/C 9/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Giuseppa Romeo

Pârâtă: Regione Siciliana

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Corte dei Conti (Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana) — Interpretarea articolului 296 TFUE și a articolului 41 alineatul 2 litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Reglementare națională care prevede posibilitatea administrației publice de a nu își motiva actele în anumite împrejurări sau de a completa lipsa motivării cu un act administrativ în cursul

unei proceduri judiciare inițiate împotriva actului respectiv — Drept național care face trimitere la dreptul Uniunii pentru a reglementa situații exclusiv interne — Posibilitatea instanței naționale de a interpreta și de a aplica dispozițiile și principiile dreptului național într-un mod diferit de interpretarea dată de Curtea de Justiție

Dispozitivul

1. Prima întrebare adresată de Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia), prin decizia din 19 iunie 2012, este inadmisibilă.
2. Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la cea de a doua și la cea de a treia întrebare adresate de Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana, prin decizia din 19 iunie 2012.

(¹) JO C 295, 29.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 14 noiembrie 2013 — Environmental Manufacturing LLP/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Société Elmar Wolf

(Cauza C-383/12 P) (¹)

[„Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Marcă figurativă care reprezintă un cap de lup — Opoziție formulată de titularul mărcilor figurative internaționale și naționale care cuprind elementele verbale «WOLF Jardin» și «Outils WOLF» — Motive relative de refuz — Atingere adusă caracterului distinctiv al mărcii anterioare — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (5) — Schimbarea comportamentului economic al consumatorului mediu — Sarcina probei”]

(2014/C 9/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Environmental Manufacturing LLP (reprezentanți: M. Atkins, solicitor, K. Shadbolt, avocat, S. Malynicz, barrister)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral, agent), Société Elmar Wolf

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 22 mai 2012, *Environmental Manufacturing/OAPI — Wolf* (T-570/10), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de solicitantul mărcii figurative care reprezintă un cap de lup pentru produse din clasa 7, împotriva Deciziei R 425/2010-2 a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 6 octombrie 2010 de anulare a deciziei diviziei de opoziție prin care s-a respins opoziția formulată de titularul mărcii figurative internaționale și naționale care cuprinde elementele verbale „WOLF Jardin” și „Outils WOLF”, înregistrată pentru produse din clasele 1, 5, 7, 8, 12, 13 și 31 — Interpretarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motive relative de refuz — Atingere adusă caracterului distinctiv sau renumelui mărcii anterioare

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 22 mai 2012, *Environmental Manufacturing/OAPI — Wolf* (Reprezentarea unui cap de lup) (T-570/10).
2. Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 331, 27.10.2012.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italia) — Comune di Ancona/Regione Marche

(Cauza C-388/12) (¹)

[Fonduri structurale — Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) — Participare financiară a unui fond structural — Criterii de eligibilitate a cheltuielilor — Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 — Articolul 30 alineatul (4) — Principiul perenității operațiunii — Noțiunea „modificare importantă” a unei operațiuni — Atribuirea unui contract de concesiune fără publicitate și fără o procedură concurențială prealabilă]

(2014/C 9/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Comune di Ancona

Pârâtă: Regione Marche

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Interpretarea articolului 30 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind fondurile structurale (JO L 161, p. 1) — Retragerea și recuperarea sprijinului financiar comunitar — Noțiunea „modificare importantă” — Relație între, pe de o parte, condiția modificării repartizării, naturii sau modalităților de punere în aplicare a operațiunii și, pe de altă parte, condiția modificării condiției lipsei unui avantaj necuvenit în favoarea unei întreprinderi sau a unei colectivități publice — Modificare cu caracter funcțional — Condiție a conformității operațiunilor care fac obiectul unei finanțări cu dispozițiile Uniunii în materia achizițiilor publice — Schimbare parțială a destinației sprijinului financiar și concesionare a gestiunii acestuia în favoarea unui operator privat în lipsa unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice

Dispozitivul

1. Articolul 30 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind fondurile structurale trebuie interpretat în sensul că modificările menționate la această dispoziție le cuprind atât pe cele care intervin în timpul realizării unei lucrări, cât și pe cele care intervin în aval, în special în timpul gestionării acesteia, în măsura în care astfel de modificări se produc în termenul de cinci ani prevăzut de această dispoziție.
2. Articolul 30 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1260/1999 trebuie interpretat în sensul că, pentru a putea evalua dacă din acordarea unei concesionări nu rezultă venituri importante pentru concedent sau avantaje necuvenite pentru concesionar, nu este necesar să se verifice în prealabil dacă lucrarea concesionată a suferit o modificare importantă.
3. Articolul 30 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1260/1999 trebuie interpretat în sensul că această dispoziție se referă atât la ipoteza unei modificări fizice, atunci când lucrarea realizată nu este conformă cu ceea ce era prevăzut în proiectul admis pentru finanțare, cât și la ipoteza unei modificări funcționale, ținând cont de faptul că, în cazul unei modificări constând în utilizarea unei lucrări pentru activități diferite de cele prevăzute inițial în proiectul admis pentru finanțare, o astfel de modificare trebuie să fie susceptibilă să reducă în mod semnificativ capacitatea operațiunii în cauză de a atinge obiectivul care i a fost stabilit.

4. În împrejurări precum cele din litigiul principal, dreptul Uniunii nu se opune atribuirii în lipsa unei proceduri de cerere de ofertă a concesiunii unui serviciu public referitoare la o lucrare, în măsura în care această atribuire răspunde principiului transparenței, a cărui respectare, fără a implica în mod necesar o obligație de a organiza o procedură de cerere de ofertă, trebuie să permită ca o întreprindere situată pe teritoriul unui alt stat membru decât cel al autorității concedente să aibă acces la informațiile adecvate referitoare la această concesiune, înainte ca aceasta să fie atribuită, astfel încât, dacă această întreprindere ar fi dorit, ar fi fost în măsură să își manifeste interesul de a obține concesiunea respectivă, aspect pe care trebuie să îl verifice instanța de trimitere.

(¹) JO C 295, 29.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Jan Sneller/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij

(Cauza C-442/12) (¹)

[Asigurare de protecție juridică — Directiva 87/344/CEE — Articolul 4 alineatul (1) — Libera alegere a avocatului de către asigurat — Clauză cuprinsă în condițiile generale aplicabile contractului, prin care se garantează acordarea de asistență juridică în procedurile judiciare și administrative de către unul dintre salariații asiguratorului — Cheltuieli aferente asistenței juridice acordate de un consilier juridic extern rambursate doar în cazul necesității, apreciată de asigurator, de a încredința cauza unui consilier juridic extern]

(2014/C 9/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jan Sneller

Pârâtă: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos — Interpretarea articolului 4 alineatul (1) din Directiva 87/344/CEE a Consiliului din 22 iunie 1987 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea de protecție juridică (JO L 185, p. 77, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 186) — Libertatea de alegere a avocatului de către persoana asigurată

Dispozitivul

1. Articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 87/344/CEE a Consiliului din 22 iunie 1987 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea de protecție juridică trebuie interpretat în sensul că se opune ca un asigurator de protecție juridică, care stabilește în contractele sale de asigurare că asistența juridică este acordată în principiu de colaboratorii săi, să stipuleze și faptul că costurile aferente asistenței juridice acordate de un avocat sau de un reprezentant ales în mod liber de persoana asigurată nu pot fi suportate decât în cazul în care asiguratorul consideră că este necesară încredințarea cauzei unui consilier extern.
2. Nu are incidență asupra răspunsului dat la prima întrebare caracterul obligatoriu sau neobligatoriu al asistenței juridice în temeiul dreptului național în procedura judiciară sau administrativă în cauză.

(¹) JO C 9, 12.1.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour constitutionnelle — Belgia) — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)/Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

(Cauza C-473/12) (¹)

[Prelucrarea datelor cu caracter personal — Directiva 95/46/CE — Articolele 10 și 11 — Obligația de informare — Articolul 13 alineatul (1) literele (d) și (g) — Excepții — Domeniul de aplicare al excepțiilor — Detectivi particulari care acționează pentru organismul de control al unei profesii reglementate — Directiva 2002/58/CE — Articolul 15 alineatul (1)]

(2014/C 9/19)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamant: Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

Pârâți: Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

cu participarea: Union professionnelle nationale des détectives privés de Belgique (UPNDP), Association professionnelle des inspecteurs et experts d'assurances ASBL (APIEA), Conseil des ministres

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Cour constitutionnelle (Belgia) — Interpretarea articolului 11 alineatul (1) și a articolului 13 alineatul (1) literele (d) și (g) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10), precum și a articolului 6 alineatul (3) TUE — Armonizare completă? — Posibilitatea unui stat membru de a prevedea o limitare sau o excepție de la obligația de informare imediată a persoanei vizate — Întinderea excepției de la această obligație — Incluziunea activităților profesionale ale detectivilor privați — În cazul unui răspuns negativ, compatibilitatea articolului 13 din Directiva 95/46/CE cu articolul 6 alineatul (3) TUE, mai precis cu principiul egalității și nediscriminării.

Dispozitivul

Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretat în sensul că statele membre nu au obligația, ci facultatea de a transpune în dreptul lor național una sau mai multe dintre excepțiile pe care le prevede de la obligația de informare a persoanelor vizate despre prelucrarea datelor cu caracter personal ale acestora.

Activitatea de detectiv particular care acționează în numele unui organism profesional în scopul cercetării încălcărilor deontologiei unei profesii reglementate, în speță cea de agent imobiliar, intră sub incidența excepției prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (d) din Directiva 95/46.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 14 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Feldkirch — Austria) — Armin Maletic, Marianne Maletic/lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

(Cauza C-478/12) ⁽¹⁾

[Competența judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 16 alineatul (1) — Contract de călătorie încheiat între un consumator cu domiciliul într-un stat membru și o agenție de turism stabilită în alt stat membru — Prestator de servicii utilizat de agenția de turism stabilită în statul membru în care se află domiciliul consumatorului — Dreptul consumatorului de a formula o acțiune împotriva ambelor întreprinderi la instanța de la locul domiciliului său]

(2014/C 9/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Feldkirch

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Armin Maletic, Marianne Maletic

Pârâte: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Landesgericht Feldkirch — Interpretarea articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competența în materia contractelor încheiate de consumatori — Contract privind pachete de servicii turistice, încheiat între un consumator și o întreprindere — Situație în care întreprinderea își are sediul într-un alt stat membru decât consumatorul și, în vederea executării contractului menționat, recurge la serviciile altei întreprinderi cu sediul în statul membru al consumatorului — Dreptul eventual al consumatorului de a introduce la instanța de la locul domiciliului său o acțiune împotriva acestor două întreprinderi

Dispozitivul

Noțiunea „cealaltă parte la contract”, cuprinsă în articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, trebuie interpretată în sensul că desemnează, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, și cocontractantul operatorului cu care consumatorul a încheiat acest contract și care are sediul pe teritoriul statului membru în care se află domiciliul acestui consumator.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 7 noiembrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht — Germania) — Tefik Isbir/DB Services GmbH

(Cauza C-522/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Detașarea lucrătorilor — Directiva 96/71/CE — Salariul minim — Sume forfetare și contribuția angajatorului la un plan de economii multianual în favoarea salariaților)

(2014/C 9/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Tevfik Isbir

Pârâtă: DB Services GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesarbeitsgericht — Interpretarea art. 3 alin. (1) primul paragraf lit. (c) din Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO 1997, L 18, p. 1) — Calcularea nivelului salariului minim — Incluziunea eventuală a contribuției angajatorului la un plan de economii multianual în favoarea salariaților — Situație în care salariații nu pot beneficia de aceste fonduri timp de mai mulți ani

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) a doua liniuță litera (c) din Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii trebuie interpretat în sensul că nu se opune integrării în salariul minim a unor elemente de remunerație care nu modifică raportul dintre prestația lucrătorului, pe de o parte, și contraprestația pe care acesta o primește cu titlu de remunerație pentru prestația respectivă, pe de altă parte. Revine instanței de trimitere sarcina să verifice dacă aceasta este situația elementelor de remunerație în discuție în cauza principală.

⁽¹⁾ JO C 32, 2.2.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 7 noiembrie 2013 — Republica Elenă/Comisia Europeană

(Cauza C-547/12) ⁽¹⁾

(Recurs — FEOGA — Secțiunea „Garantare” — Închiderea conturilor agențiilor de plăți din anumite state membre în ceea ce privește cheltuielile finanțate de Fond — Sume recuperabile de la Republica Elenă ca urmare a nerecuperării în termenele prevăzute — Denaturarea elementelor de probă)

(2014/C 9/22)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias și S. Papaioannou, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Tserepa-Lacombe și D. Triantafyllou, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 10 octombrie 2012, Grecia/Comisia (T-158/09), prin care Tribunalul a respins în parte o acțiune având ca obiect anularea Deciziei C(2009) 810 final a Comisiei din 13 februarie 2009 privind consecințele financiare aplicabile în cadrul închiderii conturilor de cheltuieli finanțate de Secțiunea „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cazul unor nereguli săvârșite de operatori

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 noiembrie 2013 — Wam Industriale SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-560/12) ⁽¹⁾

(Recurs — Ajutoare de stat — Stabilirea unei întreprinderi în anumite state terțe — Împrumuturi cu dobândă redusă — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate parțial incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Decizie luată ca urmare a anulării de către Tribunal a deciziei inițiale privind aceeași procedură — Executarea unei hotărâri a Tribunalului)

(2014/C 9/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Wam Industriale SpA (reprezentanți: E. Giliani și R. Bertoni, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și D. Grespan, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 27 septembrie 2012, Wam Industriale/Comisia (T-303/10), prin care Tribunalul a respins o cerere de anulare a Deciziei 2011/134/UE a Comisiei din 24 martie 2010 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Italia în favoarea Wam SpA (JO 2011, L 57, p. 29) — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Principiul proporționalității — Principiul bunei administrări — Termen rezonabil

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Wam Industriale SpA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 63, 2.3.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 7 noiembrie 2013 — Republica Italiană/Comisia Europeană

(Cauza C-587/12) (¹)

(Recurs — Ajutoare de stat — Stabilirea unei întreprinderi în anumite state terțe — Împrumuturi cu dobândă redusă — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate parțial incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Decizie luată ca urmare a anulării de către Tribunal a deciziei inițiale privind aceeași procedură — Executarea unei hotărâri a Tribunalului)

(2014/C 9/24)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și D. Grespan, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 27 septembrie 2012, Italia/Comisia (T-257/10), prin care Tribunalul a respins o cerere de anulare a Deciziei 2011/134/UE a Comisiei din 24 martie 2010 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Italia în favoarea Wam SpA (JO 2011, L 57, p. 29) — Obligația de motivare — Principiul contradicționalității — Autoritate de lucru judecat — Principiul proporționalității — Regulamentul de minimis

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 63, 2.3.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 noiembrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-23/13) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Articolele 3 și 4)

(2014/C 9/25)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și S. Menez, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 3 și 4 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43) — Deficiențe în materie de colectare și de tratare a apelor urbane reziduale în 8 aglomerări

Dispozitivul

1. Prin neasigurarea:
 - colectării apelor urbane reziduale din aglomerația Basse-Terre, al cărei echivalent-locuitor este mai mare de 15 000 și
 - a tratării apelor urbane reziduale ale aglomerațiilor Ajaccio-Sanguinaires, Basse-Terre, Bastia-Nord, Cayenne-Leblond și Saint-Denis, al căror echivalent-locuitor este mai mare de 15 000,

Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 și al articolului 4 alineatele (1) și (3) din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale.

2. Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 79, 16.3.2013.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 7 de octombrie de 2013 — Lourdes Cachaldora Fernandez/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Cauza C-527/13)

(2014/C 9/26)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lourdes Cachaldora Fernandez

Pârâte: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Întrebările preliminare

1. Este contrară articolului 4 din Directiva 79/7/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale o normă internă precum cea de a șaptea dispoziție adițională numărul 1 norma a treia litera b) din Legea spaniolă generală privind securitatea socială, care afectează un grup predominant feminin și potrivit căreia acoperirea întreruperilor de cotizare existente în cadrul perioadei de calcul al bazei de evaluare a unei pensii pentru incapacitate permanentă de cotizare, ulterioare unei încadrări în muncă cu fracțiune de normă, se realizează prin luarea în considerare a bazelor minime de cotizare aferente acestei perioade, reduse ținând seama de coeficientul de timp parțial al acestei încadrări în muncă anterioare întreruperii de cotizare, în timp ce, în cazul încadrării în muncă cu normă întreagă, reducerea nu există?
2. Este contrară clauzei 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 97/81/CE a Consiliului ⁽²⁾ din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPe, CEIP și CES o normă internă precum cea de a șaptea dispoziție adițională numărul 1 norma a treia litera b) din Legea spaniolă generală privind securitatea socială, care afectează un grup predominant feminin și potrivit căreia acoperirea întreruperilor de cotizare existente în cadrul perioadei de calcul al bazei de evaluare a unei pensii pentru incapacitate permanentă de cotizare, ulterioare unei încadrări în muncă cu fracțiune de normă, se realizează prin luarea în considerare a bazelor minime de cotizare aferente acestei perioade, reduse ținând seama de

coeficientul de timp parțial al acestei încadrări în muncă anterioare întreruperii de cotizare, în timp ce, în cazul încadrării în muncă cu normă întreagă, reducerea nu există?

⁽¹⁾ JO 1979 L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 192.

⁽²⁾ DO 1988 L 14, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 35.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismoas (Lituania) la 14 octombrie 2013 — Birutė Šiba/Arūnas Devėnas

(Cauza C-537/13)

(2014/C 9/27)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Recurentă: Birutė Šiba

Intimată: Arūnas Devėnas

Întrebările preliminare

1. Persoana fizică care beneficiază de servicii juridice în temeiul unor contracte de servicii juridice încheiate cu un avocat (un advokatas) în schimbul unui onorariu, aceste servicii fiind prestate în cauze care ar fi privit interese personale ale persoanei fizice respective (divorț, partajul bunurilor dobândite în timpul căsătoriei etc.), trebuie să fie considerată consumator în sensul legislației Uniunii privind protecția consumatorului?
2. Avocatul (un advokatas, care are calitatea de membru al unei „profesii [liberale]”) care încheie cu o persoană fizică un contract de prestare de servicii juridice în schimbul unui onorariu, care îl obligă să presteze servicii juridice astfel încât persoana fizică respectivă să poată atinge scopuri care nu au legătură cu activitatea sa profesională sau cu profesia sa, trebuie să fie considerat comerciant în sensul legislației Uniunii privind protecția consumatorului?
3. Contractele de prestare de servicii juridice în schimbul unui onorariu pe care un avocat (un advokatas) le încheie în cursul activităților sale profesionale pe care le desfășoară în calitate de reprezentant al unei profesii liberale intră în domeniul de aplicare al Directivei 93/13/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii?

4. În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este afirmativ, pentru a califica aceste contracte drept contracte încheiate cu consumatorii trebuie să se aplice criteriile generale sau acestea trebuie să fie recunoscute ca fiind contracte încheiate cu consumatorii pe baza unor criterii speciale? În cazul în care, pentru a califica aceste contracte drept contracte încheiate cu consumatorii este necesar să se aplice criteriile speciale, care sunt aceste criterii?

(¹) JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 14 octombrie 2013 — eVigilo Ltd prieš Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentąs prie Vidaus reikalų ministerijos

(Cauza C-538/13)

(2014/C 9/28)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: eVigilo Ltd

Pârât: Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos

Întrebările preliminare

1. Normele de drept al Uniunii în domeniul achizițiilor publice — articolul 1 alineatul (1) al treilea paragraf din [Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin] Directiva 2007/66 (¹), care prevede principiul efectivității și cel al celerității în ceea ce privește apărarea drepturilor ofertanților care au fost încălcate, articolul 2 din Directiva 2004/18 (²), care prevede principiul egalității de tratament al ofertanților și cel al transparenței, articolul 44 alineatul (1) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/18, în care se stabilește procedura de atribuire a contractelor ofertanților care au depus oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic trebuie înțelese și interpretate, împreună sau separat (dar nelimitându-se la dispozițiile menționate mai sus), în sensul că:

(a) În cazul în care un ofertant a aflat despre o posibilă relație (legătură) semnificativă pe care un alt ofertant o are cu experții autorității contractante care au evaluat ofertele, și (sau) a aflat despre situația potențial specială pe care o are ofertantul respectiv datorită lucrărilor pregătitoare realizate în legătură cu procedura de achiziții în litigiu, și în cazul în care, în

aceste împrejurări, autoritatea contractantă nu a luat nicio măsură, această informație este suficientă în sine pentru a solicita organismului responsabil de soluționarea căilor de atac să declare nelegale acțiunile autorității contractante, care nu a asigurat caracterul transparent și obiectiv al procedurii, fără ca solicitantul să fie obligat să prezinte elemente concrete prin care să dovedească faptul că experții au acționat în mod lipsit de imparțialitate?

(b) Organismul responsabil de soluționarea căilor de atac, după ce a stabilit că cererea solicitantului menționat anterior este întemeiată, este obligat ca, atunci când se pronunță cu privire la consecințele pe care le pot avea aceste motive ale cererii asupra rezultatelor procedurii de atribuire, să nu ia în considerare faptul că rezultatele evaluării ofertelor depuse de ofertanți ar fi fost, în esență, aceleași, chiar și dacă printre experții care au evaluat ofertele nu ar fi existat evaluatori parțiali?

(c) În cazul în care ofertantul ia cunoștință (în sfârșit) despre conținutul criteriilor privind oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, care au fost formulate pe baza unor parametri calitativi și au fost stabilite în termeni abstracti în condițiile privind cererea de ofertă (criterii precum caracterul integral și compatibilitatea cu necesitățile autorității contractante), în raport cu care ofertantul era în măsură, în esență, să depună o ofertă, abia în momentul în care, în conformitate cu aceste criterii, autoritatea contractantă a evaluat ofertele depuse de ofertanți și a furnizat părților interesate informații complete cu privire la motivele care au stat la baza deciziei adoptate, pentru ofertantul respectiv termenul de prescripție privind procedura căilor de atac prevăzută de legislația națională ar putea să înceapă să curgă abia din acest moment?

2. Articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/18 coroborat cu principiile care stau la baza atribuirii unui contract prevăzute la [articolul 2] din această directivă trebuie înțeles și interpretat în sensul că autorităților contractante le este interzis să instituie (și să aplice) o procedură de evaluare a ofertelor depuse de ofertanți în conformitate cu care rezultatele evaluării ofertelor depind de gradul de detaliu prezentat de ofertanți pentru a demonstra că ofertele lor îndeplinesc cerințele prevăzute în caietul de sarcini, în alți termeni, cu cât mai detaliat (mai extensiv) a descris ofertantul conformitatea ofertei sale cu caietul de sarcini, cu atât mai mare va fi punctajul atribuit ofertei sale?

(¹) Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO L 335, p. 31).

(²) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Regatul Unit) la 14 octombrie 2013 — Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd/Sigma Pharmaceuticals PLC

(Cauza C-539/13)

(2014/C 9/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd

Pârâtă: Sigma Pharmaceuticals PLC

Întrebările preliminare

1. Titularul unui brevet sau al unui certificat suplimentar de protecție ori beneficiarul acestuia nu poate invoca drepturile care îi sunt acordate în temeiul primului paragraf al mecanismului specific decât dacă și-a manifestat mai întâi intenția de a proceda astfel?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:
 - (a) Care este modul în care trebuie să se demonstreze această intenție?
 - (b) Titularului sau beneficiarului îi este interzis să invoce drepturile sale cu privire la orice import sau la orice introducere pe piață a unui produs farmaceutic într-un stat membru care au avut loc înainte de a și manifesta intenția de a invoca aceste drepturi?
3. Cine trebuie să transmită titularului sau beneficiarului unui brevet ori al unui certificat suplimentar de protecție notificarea prealabilă prevăzută la al doilea paragraf al mecanismului specific? Mai exact:
 - (a) Avizul prealabil trebuie să fie transmis de persoana care intenționează să importe sau să introducă pe piață produsul farmaceutic?

sau
 - (b) Atunci când, astfel cum permite sistemul de reglementare național, cererea prin care se solicită avizele legale este formulată de o altă persoană de cât cea care intenționează să importe, notificarea prealabilă transmisă de solicitantul avizelor legale poate produce efecte dacă această persoană nu intenționează să importe ea însăși sau să introducă pe piață produsul farmaceutic, însă importul și introducerea pe piață avute în vedere vor avea loc în baza avizelor legale ale acestui solicitant? și

(i) Prezintă vreo relevanță faptul că avizul prealabil precizează persoana care va importa sau va introduce pe piață produsul farmaceutic?

(ii) Prezintă vreo relevanță faptul că o persoană juridică din cadrul unui grup de societăți care constituie o singură unitate economică transmite avizul prealabil și formulează cererea de obținere a avizelor legale, iar actele de import și de introducere pe piață urmează să fie efectuate de către o altă persoană juridică din cadrul acestui grup în temeiul unei licențe acordate de prima persoană juridică, însă avizul prealabil nu precizează persoana juridică care va importa sau va introduce pe piață produsul farmaceutic?

4. Cui trebuie să i se transmită notificarea prealabilă prevăzută la al doilea paragraf al mecanismului specific? Mai exact:

(a) Beneficiarul unui brevet sau al unui certificat suplimentar de protecție poate fi doar o persoană care dispune de dreptul legal prevăzut de legislația națională de a formula acțiuni pentru punerea în aplicare a respectivului brevet sau certificat suplimentar de protecție?

sau

(b) În cazul în care un grup de societăți formează o singură entitate economică care este formată din mai multe persoane juridice, este suficient dacă notificarea este adresată unei persoane juridice care este filiala operațională și titularul autorizației de introducere pe piață în statul membru de import, iar nu entității din cadrul grupului care dispune de dreptul legal prevăzut de legislația națională de a formula acțiuni pentru punerea în aplicare a brevetului sau a certificatului suplimentar de protecție, fie pe baza faptului că această persoană juridică poate fi caracterizată drept beneficiar al brevetului sau al certificatului de protecție suplimentar, fie a faptului că se așteaptă ca această notificare să ajungă, în mod normal, în atenția persoanelor care iau decizii în numele titularului de brevet sau al CSP?

(c) În cazul în care răspunsul la întrebarea 4 (b) este afirmativ, un aviz care de altfel este conform poate fi considerat neconform în cazul în care se adresează „Directorului pentru probleme de reglementare” al unei societăți dacă această societate nu este entitatea din cadrul grupului care dispune de dreptul legal prevăzut de legislația națională de a formula acțiuni pentru punerea în aplicare a brevetului sau a certificatului suplimentar de protecție, ci este filiala operațională sau titularul autorizației de introducere pe piață din statul membru de import și în cazul în care Departamentul pentru probleme de reglementare primește, în practică, în mod regulat avize din partea importatorilor paraleli cu privire la mecanismul specific și la alte probleme?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 16 octombrie 2013 — Douane Advies Bureau Rietveld/Hauptzollamt Hannover

(Cauza C-541/13)

(2014/C 9/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Douane Advies Bureau Rietveld

Pârât: Hauptzollamt Hannover

Întrebarea preliminară ⁽¹⁾

Termenul „reactiv”, utilizat la poziția 3822 din Nomenclatura combinată în expresiile reactivi de diagnostic și reactivi de laborator, trebuie înțeles în sensul că trebuie să fie o substanță care, prin intermediul modificării sale printr-o reacție chimică la sau cu o substanță care trebuie cercetată din punct de vedere chimic, este folosită pentru a se demonstra o stare sau o proprietate a acestei din urmă substanțe?

⁽¹⁾ Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012 (JO L 304 p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 28 octombrie 2013 — Z. Zh., cealaltă parte: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie & Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, cealaltă parte: I. O.

(Cauza C-554/13)

(2014/C 9/31)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamant: Z. Zh.

Cealaltă parte: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

&

Reclamant: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Cealaltă parte: I. O.

Întrebările preliminare

1. Resortisantul unei țări terțe care se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru reprezintă un pericol pentru ordinea publică în sensul articolului 7 alineatul (4) din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98, denumită în continuare „Directiva returnare”) numai pentru motivul că este suspectat de săvârșirea unei fapte care poate fi calificată drept infracțiune în temeiul dreptului național sau este necesar ca acesta să fi fost condamnat de o instanță penală pentru săvârșirea acestei fapte, iar, în acest caz, condamnarea trebuie să fi devenit definitivă?
2. În cadrul aprecierii aspectului dacă un resortisant al unei țări terțe care se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru reprezintă un pericol pentru ordinea publică în sensul articolului 7 alineatul (4) din Directiva returnare, în afară de o suspiciune sau de o condamnare, mai joacă vreun rol și alte fapte și circumstanțe din cazul concret, precum gravitatea sau natura faptei săvârșite care poate fi calificată drept infracțiune în temeiul dreptului național, desfășurarea în timp sau intenția persoanei în cauză?
3. Faptele și circumstanțele din cazul concret care prezintă importanță în cadrul aprecierii menționate în cadrul celei de a doua întrebări mai joacă vreun rol în ceea ce privește posibilitatea prevăzută la articolul 7 alineatul (4) din Directiva returnare de a alege între refuzul acordării unui termen pentru plecarea voluntară, pe de o parte, și acordarea unui termen pentru plecarea voluntară mai mic de șapte zile, pe de altă parte, în cazul în care persoana în cauză reprezintă un pericol pentru ordinea publică în sensul respectivului alineat (4)?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Bruxelles (Belgia) la 31 octombrie 2013 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve/Moussa Abdida

(Cauza C-562/13)

(2014/C 9/32)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Pârât: Moussa Abdida

Întrebările preliminare

1. Directivele 2004/83/CE ⁽¹⁾, 2005/85/CE ⁽²⁾ și 2003/9/CE ⁽³⁾ trebuie interpretate în sensul că obligă statul membru care prevede că străinul care „suferă de o boală care determină un risc real pentru viața sau integritatea sa fizică ori un risc real de tratament inuman sau degradant atunci când nu există niciun tratament adecvat în țara de origine” are dreptul la protecție subsidiară în sensul articolului 15 litera (b) din Directiva 2004/83/CE,

— să prevadă o cale de atac suspensivă împotriva deciziei administrative de respingere a cererii de acordare a dreptului de ședere și/sau a protecției subsidiare și de obligare la părăsirea teritoriului,

— să suporte, în cadrul regimului său de asistență socială sau de primire, nevoile de bază ale reclamantului, altele decât cele medicale, până la soluționarea căii de atac formulate împotriva acestei decizii administrative?

2. În cazul unui răspuns negativ, Carta drepturilor fundamentale și, în special, articolele 1-3 (demnitatea umană, dreptul la viață și dreptul la integritate), articolul 4 (interzicerea tratamentelor inumane sau degradante), articolul 19 alineatul (2) (dreptul de a nu fi expulzat către un stat unde există un risc serios de a fi supus unor tratamente inumane sau degradante), articolele 20 și 21 (egalitatea și nediscriminarea în raport cu alte categorii de solicitanți de protecție subsidiară) și/sau articolul 47 (dreptul la o cale de atac eficientă), obligă statul membru care transpune Directivele 2004/83/CE, 2005/85/CE și 2003/9/CE să prevadă calea de atac suspensivă și suportarea nevoilor de bază la care se referă prima întrebare?

(1) Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52).

(2) Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, p. 13, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 242).

(3) Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre (JO L 31, p. 18, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 48).

Recurs introdus la 31 octombrie 2013 de Planet A.E., Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 9 septembrie 2013 în cauza T-489/12, Planet/Comisia

(Cauza C-564/13 P)

(2014/C 9/33)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Planet A.E., Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

— Anularea Ordonanței Tribunalului din 9 septembrie 2013, T-489/12;

— trimiterea cauzei la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Ordonanța Tribunalului din 9 septembrie 2013, T-489/12, cuprinde aprecieri juridice care încalcă normele de drept al Uniunii și solicită în recurs anularea acesteia.

Potrivit recurenteii, ordonanța atacată cu recurs trebuie anulată întrucât cuprinde o interpretare și o aplicare eronate ale dreptului Uniunii atât în ceea ce privește interesul de a exercita acțiunea necesar, potrivit dreptului Uniunii, pentru a introduce o acțiune declaratorie care să permită recunoașterea răspunderii contractuale, cât și asupra problemei dacă interesul de a introduce acțiunea este născut și actual.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 18 noiembrie 2013 — Preparados Alimenticios/OAPI — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)

(Cauza T-377/10) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Jambo Afrika — Mărci comunitare figurative anterioare JUMBO, JUMBO CUBE, JUMBO MARINADE, JUMBO NOKKOS, JUMBO ROF, JUMBO CHORBA MOUTON-MUTTON, JUMBO Aroma All purpose seasoning Condiment — Mărci naționale figurative anterioare JUMBO — Marca verbală anterioară neînregistrată JUMBO — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2014/C 9/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Preparados Alimenticios, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Spania) (reprezentant: D. Pellisé Urquiza, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Germania) (reprezentant: T. Weeg, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 9 iunie 2010 (cauza R 1144/2009-1), privind o procedură de opoziție între Preparados Alimenticios, SA și Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Preparados Alimenticios, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2013 — Heede/OAPI (Matrix-Energetics)

(Cauza T-313/11) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Matrix Energetics — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Public relevant — Data la care se apreciază caracterul descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2014/C 9/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Günter Heede (Walldorf-Baden, Germania) (reprezentant: R. Utz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: K. Klüpfel, agent)

Obiectul

Acțiune împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 8 aprilie 2011 (cauza R 1848/2010-4), privind cererea de înregistrare ca marcă comunitară a semnului verbal Matrix-Energetics

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Îl obligă pe domnul Günter Heede la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 238, 13.8.2011.

Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2013 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI/OAPI — Wenf International Advisers (Tire-bouchon)

(Cauza T-337/12) ⁽¹⁾

[„*Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un tirbușon — Desen sau model industrial național anterior — Motiv de nulitate — Lipsa caracterului individual — Lipsa unei impresii globale diferite — Utilizator avizat — Gradul de libertate a autorului — Articolele 4 și 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002*”]

(2014/C 9/36)

Limba de procedură: spaniolă

Părțile

Reclamantă: El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: C. Ruiz Gallegos și E. Veiga Conde, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: Ó. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Wenf International Advisers Ltd (Tortola, Insulele Virgine Britanice) (reprezentați: J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela și I. Munilla Muñoz, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a OAPI din 1 iunie 2012 (cauza R 89/2011-3), privind o procedură de declarare a nulității între Wenf International Advisers Ltd și El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 287, 22.9.2012.

Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2013 — Equinix (Germania)/OAPI — Acotel (ancotel.)

(Cauza T-443/12) (¹)

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative ancotel. — Marca comunitară figurativă anterioară ACOTEL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2014/C 9/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Equinix (Germania) GmbH, fostă ancotel GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: H. Truelsen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Acotel SpA (Roma, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 3 august 2012 (cauza R 1895/2011-4) privind o procedură de opoziție între Acotel SpA și ancotel GmbH, devenită Equinix (Germania) GmbH.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Equinix (Germania) la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 379, 8.12.2012.

Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2013 — Recaro/OAPI — Certino Mode (RECARO)

(Cauza T-524/12) (¹)

[„*Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară verbală RECARO — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 15 alineatul (15) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Natura utilizării mărcii — Admisibilitatea unor noi elemente de probă — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009*”]

(2014/C 9/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Recaro Holding GmbH, fostă Recaro Beteiligungs-GmbH (Stuttgart, Germania) (reprezentant: J. Weiser, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Certino Mode, SL (Elche, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 6 septembrie 2012 (cauza R 1761/2011-1), referitoare la o procedură de decădere între Recaro Beteiligungs-GmbH și Certino Mode, SL.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Recaro Holding GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 32, 2.2.2013.

Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2013 — FK/Comisia**(Cauza T-248/13)**

(2014/C 9/39)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: FK (Damasc, Siria) (reprezentanți: E. Grieves, Barrister și J. Carey, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Regulamentului (CE) nr. 14/2007 al Comisiei din 10 ianuarie 2007 de modificare pentru a 74-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Comisiei de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului (JO L 6, p. 6), în măsura în care se aplică reclamantului, precum și a Deciziei Comisiei din 6 martie 2013 care menține înscrierea pe listă;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că decizia atacată nu a fost adoptată rapid sau într-un termen rezonabil.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia nu a evaluat ea însăși în mod util aspectul dacă reclamantul îndeplinea criteriile pertinente. Reclamantul susține în special că Comisia: (a) nu a căutat și/sau nu a obținut elemente de probă în sprijinul afirmațiilor sale; (b) nu s-a asigurat că motivarea coincidea cu cea care este invocată de Comitetul de sancțiuni al Organizației Națiunilor Unite și nu a căutat și/sau obținut detalii suficiente privind acuzațiile astfel încât să permită reclamantului să răspundă în mod efectiv; (c) nu a apreciat dacă vreuna dintre afirmații este bazată pe material obținut prin tortură și (d) nu a căutat și/sau nu a obținut niciun material dezincriminator relevant.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia nu a aplicat în mod corect sarcina și standardul probei.
4. Al patrulea motiv prin care se susține că motivarea pe care se bazează Comisia este incompletă din punct de vedere legal întrucât: (a) niciuna dintre afirmații nu este susținută de probe, neputând astfel să demonstreze că susținerile sunt fondate; (b) unele susțineri sunt insuficient de precise pentru

a permite reclamantului să le combată în mod eficient; (c) unele susțineri sunt atât de vechi și/sau vagi încât nu au legătură logică cu criteriile relevante și (d) unele afirmații sunt incompatibile cu materialul dezincriminator.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia nu a efectuat un exercițiu de proporționalitate, în care să evalueze comparativ drepturile fundamentale ale reclamantului și riscul prezent real pe care se presupune că îl prezintă acesta.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2013 — Panrico/OAPI — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)**(Cauza T-534/13)**

(2014/C 9/40)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Panrico, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: D. Pellisé Urquiza, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: HDN Development Corp. (Frankfort, Statele Unite ale Americii)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea admisibilității acțiunii;

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs din cadrul Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne în cauza R 623/2011-4 din 25 iulie 2013, notificată părții la 29 iulie 2013;

— anularea mărcii comunitare nr. 1 298 785 „KRISPY KREME DOUGHNUTS”.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă „Krispy Kreme DOUGHNUTS” pentru produse și servicii din clasele 25, 30 și 42 — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 1 298 785

Titularul mărcii comunitare: HDN Development Corp.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Motivarea cererii de declarare a nulității: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 53 alineatul (1) litera (a) din același regulament

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 53 alineatul (1) litera (a) din același regulament

Acțiune introdusă la 24 octombrie 2013 — Republica Federală Germania/Comisia Europeană

(Cauza T-557/13)

(2014/C 9/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și J. Möller)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 și a anexei la Decizia de punere în aplicare 2013/433/UE a Comisiei din 13 august 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care prin acestea se exclud de la finanțarea de către Uniunea Europeană plățile în valoare totală de 6 192 951,34 euro, realizate de agențiile de plăți competente în Republica Federală Germania în cadrul punerii în aplicare a reglementării privind ajutoarele în sectorul cartofului pentru anii 2003-2005;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe nerespectarea condițiilor de acordare de prime și de ajutoare — plata prețului minim
 - Reclamanta invocă încălcarea articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 ⁽¹⁾ și a articolului

31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 ⁽²⁾ coroborat cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1868/94 ⁽³⁾, cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 97/95 ⁽⁴⁾, cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2236/2003 ⁽⁵⁾ și cu articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 2237/2003 ⁽⁶⁾, în sensul că cheltuielile sunt excluse de la finanțare deși condiții de acordare de prime și de ajutoare sunt îndeplinite, întrucât prețul minim a fost plătit pentru cantitatea solicitată.

2. Al doilea motiv întemeiat pe lipsa motivării

— În cadrul acestui motiv, reclamanta invocă o încălcare a articolului 296 alineatul (2) TFUE, întrucât Comisia nu a motivat suficient și incontestabil de ce rezultă din articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 97/95, din articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2236/2003 și din articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 2237/2003, având în vedere toate versiunile lingvistice, drept condiție pentru plata primei sau a ajutorului, că întreprinderea producătoare de amidon a achitat deja prețul minim pentru întreaga cantitate de cartofi livrată în cursul anului de comercializare.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de comunicare a reclamațiilor într-un termen de 24 de luni

— Reclamanta reproșează încălcarea articolului 7 alineatul (4) primul paragraf coroborat cu al cincilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 1258/1999, a articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1663/95 ⁽⁷⁾, a articolului 31 alineatul (3) primul paragraf coroborat cu articolul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 1290/2005, precum și a articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 ⁽⁸⁾, întrucât Comisia nu a comunicat în mod valabil în scris Republicii Federale Germania, în termen de 24 de luni de la data angajării cheltuielilor, reclamația (omisiunea „controalelor-cheie”) pe care se întemeiază excluderea cheltuielilor.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe durata excesivă a procedurii

— Reclamanta susține în acest stadiu încălcarea articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999, a articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1663/95, a articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 și a articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 coroborate cu principiul general de drept privind punerea în aplicare a unei proceduri administrative într-un termen rezonabil și încălcarea dreptului la apărare întrucât durata procedurii în fața Comisiei a fost excesivă.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (4) al patrulea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999, a articolului 31 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1290/2005 și a principiului proporționalității

— Reclamanta susține în cadrul acestui motiv că, efectuând o corecție forfetară de 10 %, Comisia nu a apreciat în mod adecvat natura și importanța cel mult limitată a unei eventuale încălcări și nu a ținut seama de faptul

că Uniunea nu suferise în fapt niciun prejudiciu financiar și că nu a existat niciodată un risc real de intervenție a unui astfel de prejudiciu.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 1868/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de stabilire a unui sistem de contingente pentru producția de amidon din cartofi (JO L 197, p. 4, Ediție specială, 3/vol. 15, p. 176).
- (⁴) Regulamentul (CE) nr. 97/95 de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului în ceea ce privește prețul minim și plata compensatorie care trebuie plătită producătorilor de cartofi și a Regulamentului (CE) nr. 1868/94 al Consiliului de stabilire a unui sistem de contingente pentru producția de amidon din cartofi (JO L 16, p. 3).
- (⁵) Regulamentul (CE) nr. 2236/2003 al Comisiei din 23 decembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1868/94 al Consiliului de stabilire a unui sistem de contingente pentru producția de amidon din cartofi (JO L 339, p. 45, Ediție specială, 3/vol. 52, p. 50).
- (⁶) Regulamentul Comisiei (CE) nr. 2237/2003 din 23 decembrie 2003 de adoptare a normelor de aplicare a unor programe de sprijin prevăzute în titlul IV din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru programele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor programe de sprijin în favoarea agricultorilor (JO L 339, p. 52).
- (⁷) Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 729/70 al Consiliului privind procedura de lichidare a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare (JO L 158, p. 6).
- (⁸) Regulamentul Comisiei (CE) Nr. 885/2006 din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor comunitare detaliate pentru aplicarea Regulamentului Consiliului nr. 1290/2005 privind acreditarea agențiilor de plăți și a altor organisme și lichidarea conturilor FEGA și FEADR (JO L 171, p. 90, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 37, rectificare în JO L 291, p. 30).

- Constatarea faptului că, prin faptul că i-a solicitat reclamantei suma de 47 197,93 euro acordată de Comisie în cadrul contractului 238940 REACH 112, Comisia încalcă contractul în litigiu;
- constatarea faptului că reclamanta nu trebuie să ramburseze suma menționată mai sus acordată de Comisie;
- constatarea faptului că, în orice caz, creanța citată anterior reclamată de Comisie este, în ceea ce privește suma de 13 821,12 euro, lipsită de orice teme;
- constatarea faptului că condițiile generale ale contractelor celui de al 6-lea PC nu se aplică în cadrul contractului 238940 REACH 112 și că, în consecință, în cadrul contractului în litigiu, reclamanta nu datorează în niciun fel vreo sumă cu titlu de indemnizație forfetară (liquidated damages);
- constatarea faptului că, declarându-și intenția de a reclama o indemnizație forfetară (liquidated damages) în temeiul condițiilor generale ale contractelor din cadrul celui de al 6-lea PC, Comisia a încălcat contractul în litigiu 238940 REACH 112;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea prezentei acțiuni, întemeiată, pe de o parte, pe clauza compromisorie a contractului în litigiu și, pe de altă parte, pe dreptul belgian, la care face trimitere acest contract, reclamanta invocă 3 motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a bunei-credințe și a uzanțelor cinstite în materie comercială. Mai precis, reclamanta susține că Comisia a solicitat diferite sume fără a invoca motive precise și specifice în susținerea acestor pretenții și că comportamentul contractual al acesteia este contrar dispozițiilor cartei drepturilor fundamentale. În plus, reclamanta susține că încălcarea de către Comisie a obligațiilor sale contractuale rezultă și din intenția acesteia de a invoca drepturi întemeiate pe condițiile generale aplicabile unui alt tip de contract (al 6-lea PC), cu alte cuvinte diferite de cele care se aplică contractului în litigiu REACH 112 (PCI)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor articolului II.28 punctele 1 și 5 din contractul 238940 REACH 112. Mai precis, reclamanta susține că Comisia formulează pretenții fără să fi fost efectuat în prealabil un control în cadrul contractului în litigiu și că aceasta invocă în termeni generali și abstracți un raport de audit care nu privește contractul în litigiu REACH 112
3. Al treilea motiv, invocat în subsidiar, se întemeiază pe reaua-credință și pe caracterul abuziv al pretenției Comisiei.

Acțiune introdusă la 24 octombrie 2013 — ISOTIS/Comisia

(Cauza T-562/13)

(2014/C 9/42)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes — ISOTIS (Atena, Grecia) (reprezentant: Skliris Spyridon)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2013 — BASF Agro și alții/Comisia**(Cauza T-584/13)**

(2014/C 9/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: BASF Agro BV (Arnhem, Țările de Jos), BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Germania), BASF Belgium Coordination Center (Antwerpen, Belgia), BASF Española, SL (Barcelona, Spania), BASF Italia SpA (Cesano Maderno, Italia), BASF Nederland BV (Arnhem) și BASF Slovensko spol. s r. o. (Bratislava, Slovacia) (reprezențanți: J. Montfort și M. Peristeraki, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 781/2013 al Comisiei din 14 august 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește condițiile de autorizare a substanței active fipronil și de interzicere a utilizării și a vânzării semințelor tratate cu produse de protecție a plantelor care conțin această substanță activă (JO L 219, p. 22);
- cu titlu subsidiar și numai în cazul în care Tribunalul nu admite cererea principală, anularea regulamentului atacat, în măsura în care retrage autorizația pentru utilizarea și vânzarea semințelor de floarea soarelui tratate cu fipronil;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante în aceste proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009⁽¹⁾ întrucât, prin adoptarea regulamentului atacat, Comisia nu s-a bazat pe noi cunoștințe științifice și tehnice, ci, mai degrabă, pe elemente „foarte controversate”. Comisia a ignorat de asemenea datele de monitorizare pertinente. Datele de monitorizare care erau disponibile nu indicau niciun efect dăunător în privința coloniilor de albine. Reclamantele susțin de asemenea că Comisia a apreciat în mod eronat că criteriile articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 nu mai erau îndeplinite de substanța activă fipronil.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 49 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 întrucât, prin regulamentul adoptat, Comisia a adoptat

măsuri restrictive privind semințele tratate cu fipronil fără să demonstreze faptul că aceste semințe puteau constitui un „risc serios” pentru albine care nu putea fi limitat în mod satisfăcător prin alte mijloace. În plus, Comisia nu a luat în considerare măsuri de combatere a riscurilor care ar putea să limiteze riscurile invocate în mod satisfăcător.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că regulamentul atacat a fost adoptat pe baza unei metodologii prevăzute în proiecte de orientări, iar nu în orientări existente și aprobate. În acest mod, Comisia a săvârșit erori de drept și a încălcat principiile fundamentale ale securității juridice și încrederii legitime, întrucât orientările trebuie să fie disponibile și convenite *ex ante*, înainte de controlul aprobării unei substanțe active, iar nu *ex post*.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că regulamentul atacat nu poate fi justificat pe baza principiului precauției, întrucât condițiile acestui principiu nu sunt întrunite în speță. Mai precis, reclamantele susțin că riscurile pe care Comisia le-a considerat pertinente erau bazate pe simple ipoteze care nu au fost confirmate științific; elementele relevante nu au fost examinate; evaluarea riscului de către Comisie s-a bazat pe o metodologie eronată, iar Comisia nu a implicat reclamantele în faza de gestiune a riscului, așa cum ar fi trebuit să procedeze. Aceste aspecte au condus la adoptarea de măsuri disproporționate și incompatibile cu regulamentul atacat.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe ideea că regulamentul atacat impune restricții excesive privind tratamentul semințelor de fipronil fără ca acestea să fie adecvate sau necesare pentru a proteja sănătatea albinelor în UE. Reclamantele subliniază de asemenea că, în ceea ce privește floarea soarelui în particular, Comisia a ignorat faptul că tratamentul cu fipronil nu a avut niciodată efecte negative asupra sănătății albinelor.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe teza că din cauza intervalului scurt de timp în care regulamentul atacat a fost adoptat și din cauza complexității cauzei, Comisia nu a fost în măsură să țină seama în mod eficace de observațiile detaliate de fond ale reclamantelor privind aspectele tehnice, de reglementare și științifice ale documentului Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară intitulat „Concluzia evaluării *inter pares* a riscului pentru albine al utilizării substanței active fipronil ca pesticid”.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe argumentul că Comisia nu a explicat în mod adecvat preocupările care au determinat-o să solicite Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară să controleze aprobarea fipronil. Comisia a omis de asemenea să explice de ce a înlăturat argumentele și probele prezentate de reclamante. De asemenea, regulamentul atacat nu dezvăluie în mod clar obiectivul primordial urmărit de Comisie prin adoptarea sa.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, p. 1).

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 1 octombrie 2013 — Loukakis și alții/Parlamentul European

(Cauza F-82/11) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Comitetul pentru personal al Parlamentului European — Alegeri — Neregularități în procesul electoral)

(2014/C 9/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Nicolaos Loukakis și alții (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezențanți: S. Seyr și M. Ecker, agenți, asistați inițial de D. Waelbroeck, avocat, ulterior de A. Duron, avocat)

Interveniente: Solidarité pour les agents et fonctionnaires européens, Syndicat général du personnel des organismes européens, Fédération de la fonction publique européenne și Pluralist (reprezentant: J. Choucroun, avocat)

Obiectul

Cerere de constatare a nelegalității alegerilor pentru comitetul pentru personal al Parlamentului European și abținerea Parlamentului European de a interveni împotriva diferitelor nelegalități care au afectat procesul electoral

Dispozitivul

1. Anulează decizia implicită din 20 mai 2011 a Parlamentului European de a nu cenzura neregularitățile care afectează alegerile pentru comitetul pentru personal din noiembrie 2010.
2. Respinge restul motivelor acțiunii.
3. Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de reclamante.
4. Organizațiile sindicale Solidarité pour les agents et fonctionnaires européens, Syndicat général du personnel des organismes européens, Fédération de la fonction publique européenne, pe de o parte, și organizația sindicală Pluralist, pe de altă parte, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 340, 19.11.2011, p. 41.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 17 octombrie 2013 — BF/Curtea de Conturi a Uniunii Europene

(Cauza F-59/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Numire — Ocuparea unui post de director — Anunț pentru ocuparea unui post vacant — Act care lezează — Lipsă — Inadmisibilitate)

(2014/C 9/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: BF (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Curtea de Conturi a Uniunii Europene (reprezențanți: T. Kennedy și J. Vermer, agenți, asistați de D. Waelbroeck, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a anunțului ECA/2011/67 al Curții de Conturi pentru ocuparea unui post vacant de director la direcția de resurse umane

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. BF suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Curtea de Conturi a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 227, 28.7.2012, p. 38.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 octombrie 2013 — Thomé/Comisia

(Cauza F-97/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Concurs general — Aviz de concurs EPSO/AD/177/10 — Decizie de a nu recruta un laureat — Criterii de admisibilitate — Diplomă universitară)

(2014/C 9/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Florence Thomé (Bruxelles, Belgia) (reprezențanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: B. Eggers și M. G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei AIPN a Comisiei de a nu o recruta pe reclamantă în urma reușitei la concursul EPSO/AD/177/10-EPA și cerere de daune interese

Dispozitivul

1. Anulează deciziile Comisiei Europene din 11 noiembrie 2011 și din 5 iunie 2012.
2. Obligă Comisia Europeană să îi plătească doamnei Thomé suma de 14 000 de euro.
3. Respinge restul motivelor acțiunii.
4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de doamna Thomé.

(¹) JO C 355, 17.11.2012, p. 39.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 23 octombrie 2013 — Aristidis Psarras/(ENISA)

(Cauza F-7/12) (¹)

(Funcție publică — Agent temporar — Evaluare — Exercițiu de evaluare pentru anul 2009 — Raport asupra evoluției carierei — Cerere de anulare a raportului asupra evoluției carierei — Act cauzator de prejudicii — Acțiune vădit inadmisibilă)

(2014/C 9/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Aristidis Psarras (Heraklion, Grecia) (reprezentanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA) (reprezentanți: E. Maurage, agent, asistat de D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a raportului de notare al reclamantului pentru anul 2009, precum și a deciziei de stabilire a listei funcționarilor promovați pentru exercițiul 2010 și, dacă este necesar, a deciziei din 17 octombrie 2011 de respingere a reclamației sale

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
2. Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul Psarras.

(¹) JO C 133, 5.5.2012, p. 20.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 octombrie 2013 — Marcuccio/Comisia

(Cauza F-57/12) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Prestație de invaliditate — Deducerea cuantumului unei creanțe a unei instituții — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată)

(2014/C 9/48)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Gattinara, în calitate de agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziilor implicite de respingere ale Comisiei de reducere a cuantumului prestației de invaliditate a reclamantului pentru lunile iunie-septembrie 2011 și de plată a unei dobânzi de 15 %, precum și a sumei de 500 de euro

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea, în parte ca vădit inadmisibilă și în parte ca vădit nefondată.
2. Domnul Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, inclusiv pe cele aferente procedurii privind măsurile provizorii în cauzele F-57/12 R și T-464/12 P(R).
3. Îl obligă pe domnul Marcuccio la plata către Tribunal a sumei de 2 000 de euro.

(¹) JO C 227, 28.7.2012, p. 37.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 octombrie 2013 — De Roos-Le Large/Comisia

(Cauza F-50/10) (¹)

(2014/C 9/49)

Limba de procedură: neerlandeza

Președintele Plenului a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 260, 25.9.2010, p. 27.

2014/C 9/47	Cauza F-7/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 23 octombrie 2013 — Aristidis Psarras/(ENISA) (Funcție publică — Agent temporar — Evaluare — Exercițiu de evaluare pentru anul 2009 — Raport asupra evoluției carierei — Cerere de anulare a raportului asupra evoluției carierei — Act cauzator de prejudicii — Acțiune vădit inadmisibilă) 29
2014/C 9/48	Cauza F-57/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 octombrie 2013 — Marcuccio/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Prestație de invaliditate — Deducerea cuantumului unei creanțe a unei instituții — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată) 29
2014/C 9/49	Cauza F-50/10: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 16 octombrie 2013 — De Roos-Le Large/Comisia 29

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO